

Dsida Jenő: Nagycsütörtök

Nem volt csatlakozás. Hat óra késést jeleztek és a fullatag sötétben hat órát üldögéltem a kocsárdi váróteremben, nagycsütörtökön.

Testem törött volt és nehéz a lelkem, mint ki sötétben titkos útnak indult, végzetes földön csillagok szavára, sors elöl szökve, mégis szembe sorssal

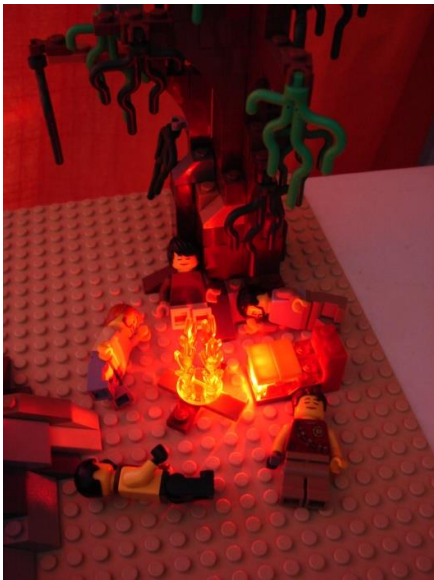
s finom ideggel érzi messziről
nyomán lopódzó ellenségeit.

Az ablakon túl mozdonyok zörögtek,
a sűrű füst, mint roppant denevérszárny,
legyintett arcul. Tompa borzalom
fogott el, mély állati félelem.

Körülnéztem: szerettem volna néhány
szót váltani jó, meghitt emberekkel,
de nyirkos éj volt és hideg sötét volt,

Péter aludt, János aludt, Jakab aludt, Máté aludt és mind aludtak...

Kövércsöpek indultak homlokomról s végigcsurogtak gyűrött arcomon.